

примислилъ че, какъто бы падишло нашето мнѣніе, като бы ся показало лишено отъ добры доказателства, така бы падишло и неговото, ако бы и то да ся докаже безъ доказателства и безъ вещественѣ основа. И наистинѣ безъ да знаемъ нии смы писали, такожде по Ноемвріа на 1871, критикъ за неговата *Феорійкъ*, която критика ся е и обнародила въ 5-ый и 6-ый брой на *Читалище по Декемвріа* тогоже лѣта. Който е челъ тѣжъ нашъ критикъ, видѣлъ е и позналъ е колко Г-нъ Дриновата *Феорія* е безъ основна, като съвсѣмъ лишена отъ доказателства. Безъ ползъ убо той си е далъ трудъ да обори съ критикътъ си нашиты доказателства, защо и така пакъ неговата *Феорія* не е могла да ся поддържи като сама, какъто казахъ мы, съвсѣмъ лишена отъ доказателства.

Ни выше рекохъ, че главната причина която е побудила г-на Дринова да ны критикува, била е за да поддържи своите *Феорійкъ* съ уничтожението на доказателствата на които нии оцирамы нашето мнѣніе, а за да не съкатъ читателити че нии смы измыслили и предложили лъжовно тѣзи причини, нии привождамы самыты г-нъ Дриновы рѣчи, отъ които явно ся показва тая негова цѣль. Ето що пише онъ стр. 211—212.

« Голѣмъ трудъ е положилъ Г. Крѣстьовичъ за това
 « свое произведеніе, но уви! този почтенъ трудъ е на-
 « пусто; отъ Унно-българската исторія нѣма да излѣзе
 « никаква освѣта за нашата исторія. — Да ѹкъ оставимъ
 « обаче безъ вниманіе, ние не можемъ, по слѣднитѣ (пи-
 « ши слѣдующитѣ) причини. Почтеный сочинитель на та-
 « зи Българска исторія подъ име Униска отдавна работи
 « на нашето книжевно поле, гдѣто името му е славно
 « чрѣзъ славнитѣ му и дѣлбокоучени трудове въ забрана
 « на историческите и канонически църковни правдини. А
 « у насъ сѫ мнозина онѣзи, които мыслѣятъ, че човѣкъ,
 « като знае едно нѣщо отъ науката, трѣба и всичко да
 « ѝ знае добрѣ; като е ревностенъ родолюбецъ, трѣба
 « и всичко што казва той за народътъ си, да е все ху-
 « баво, и все право. Насъ ни е страхъ, че мнозина, пре-
 « лѣстени отъ честното име на Г. Крѣстьовича щажтѣ
 « да се спуснатъ на Унно-българската му Исторія, като
 « на голъмо илищо; съвсѣмъ щажтѣ да забраскатъ и той